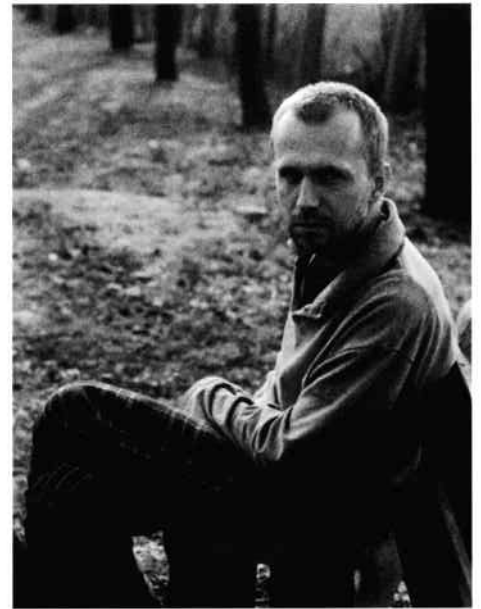

Pavel Preisner

Malíř, básník, výtvarný pedagog a publicista se narodil 20. listopadu 1970 ve Zlíně, kde po pobytech v Olomouci a Zábřehu na Moravě trvale žije a působí. Po maturitě na zlínském gymnáziu (1989) absolvoval v letech 1989-1996 pedagogickou fakultu UP v Olomouci. Tam zprvu studoval výtvarnou výchovu v kombinaci s ruštinou, pak krátce s franštinou a studium ukončil na nově zřízeném (1993) samostatném oboru výtvarné výchovy (pedagogové V. Havlík, J. Krtička, P. Jochman, O. Michálek, D. Puchnarová). V roce 1993 první samostatná výstava spolu s M. Navrátilem (Olomouc a Český Těšín). 1995 proběhla první výstava skupiny Roman, jejímiž členy byli společně s Preisnerem jeho studijní kolegové M. Navrátil a A. Szotkoowski. 1996 vyšla v brněnském nakladatelství Host první autorova sbírka poesie. V letech 1996-1998 vykonával civilní službu v Domě dětí a mládeže v Zábřehu na Mor., kde po jejím ukončení působil i jako pedagog. V roce 1997 byl zastoupen na 1. Zlínském salonu mladých a poté na všech zlínských salonech (od r. 2002 na Nových zlínských salonech). Počínaje rokem 1998 se výstavou Preisnerových obrazů datuje také jeho užší spolupráce s Jaroslavem Erikem Fričem a nakladatelstvím Vetus Via. 1999 se stal výtvarným pedagogem Zlínské soukromé vyšší odborné školy umění, kde dosud vede ateliér kresby. Ve stejném roce se stal také členem volného výtvarného seskupení Ohne títel a spolupráce se zlínskou krajskou galerií našla výraz i v jeho publicitě v časopise Prostor Zlín, v němž pravidelně otiskuje výtvarné kritiky a recenze výstav. V roce 2000 mu v nakl. Host vyšla sbírka básní Usuch a 2005 v nakl. M. A. P. A. publikace poetických textů Budem nudit. 2006 byl zařazen soubor jeho prací do sbírek KGVU ve Zlíně. V roce 2007 pak tato galerie uspořádala první velkou retrospektivní výstavu autorovy tvorby, k níž byl vydán katalog s kompletní dokumentací a úvodní studií hodnotící jeho dílo. Od roku 2008 působí P. Preisner jako výtvarný pedagog a vedoucí oboru kresby také na bakalářském studiu Fakulty umění Ostravské univerzity.

Ostravská výstava Pavla Preisnera je sestavená výhradně z jeho současných prací, vesměs z rozměrnějších, ale i několika maloformátových maleb vzniklých na přelomu uplynulého a tohoto roku. Přes nepominutelné výtvarné posuny a jisté tematické inovace si i jeho nejnovější malířský projev nadále uchovává rysy charakteristické pro jeho práce již více než patnáct let. Jeho fantaskní poetické vidění světa – vedle paralelní literární činnosti, doložené již řadou básnických sbírek – se však ve výtvarném ohledu zprvu projevovalo především sériemi subtilních uhlových kreseb, frotáží a barevných kreseb. Teprve v roce 2000 k nim přibýly obdobně křečce koncipované malby na papíru. V souladu s celkovou proměnou umělcovy tvorby v letech 2000-2002, s transformací tematickou i formální, pak v závěru tohoto období malbu anilinkami či temperou na papíru definitivně vystřídaly klasicky pojaté obrazy. Oleje a tempery na plátně (případně na dřevě či překližce) se také téměř vzápětí proměnily v podstatné nástroje jeho vnitřní komunikace -personálního dialogu tvůrce se sebou samým a se světem. Výrazové možnosti malby dále uvolňovaly autorovu tvůrčí invenci. Jeho malířská díkce se postupně prohlubovala a obraz se stával citlivou průmětnou jeho básnivých vizí surrealisticko-dadaistické ražby.

Jakoby mezi snem a realitou, s nevšední technickou bravurou, a zejména se stále zjevnějším (zjištěnějším) citem pro světelně-barevné hodnoty malby, vytavuje a chrlí ze sebe autor již řadu let stále nové fiktivní poetické obrazové příběhy a situace. Jsou to jevy a děje vskutku kromobyčejné, v principu sice lyrické, koncipované s nezamýšleným autorským nadhledem, s licencí nadsázky a hry, i když v případě leckterých jeho existenciálně laděných podobenství člověka někdy až lehce zamrazí. Sarkasmus a ironie jsou ostatně důležitými komponentami obrazových kompozic Pavla Preisnera od prvopočátku. Ale stejně tak i čistý humor a radost, hlavně životní radost z tvorby a samotného malování (viz několik satirických obrazových kompozic na téma Malířství) . Spontánní vrstvení fantaskních vidin

světa předmětné i duchovní reality na bázi hry, s dráždivě destruktivními emotivními a racionálními vstupy s nečekanými významovými posuny, konotacemi a novotvory, jež jsou tak příznačné pro autorovu poesii, transponuje v posledních letech i do svého výtvarného projevu. Princip hry se tak stává důležitým hybným činitelem jeho malby a způsob jímž hra určuje autorův výtvarný projev, nepochybně určuje i jeho jedinečné postavení v kontextu soudobého českého malířství.

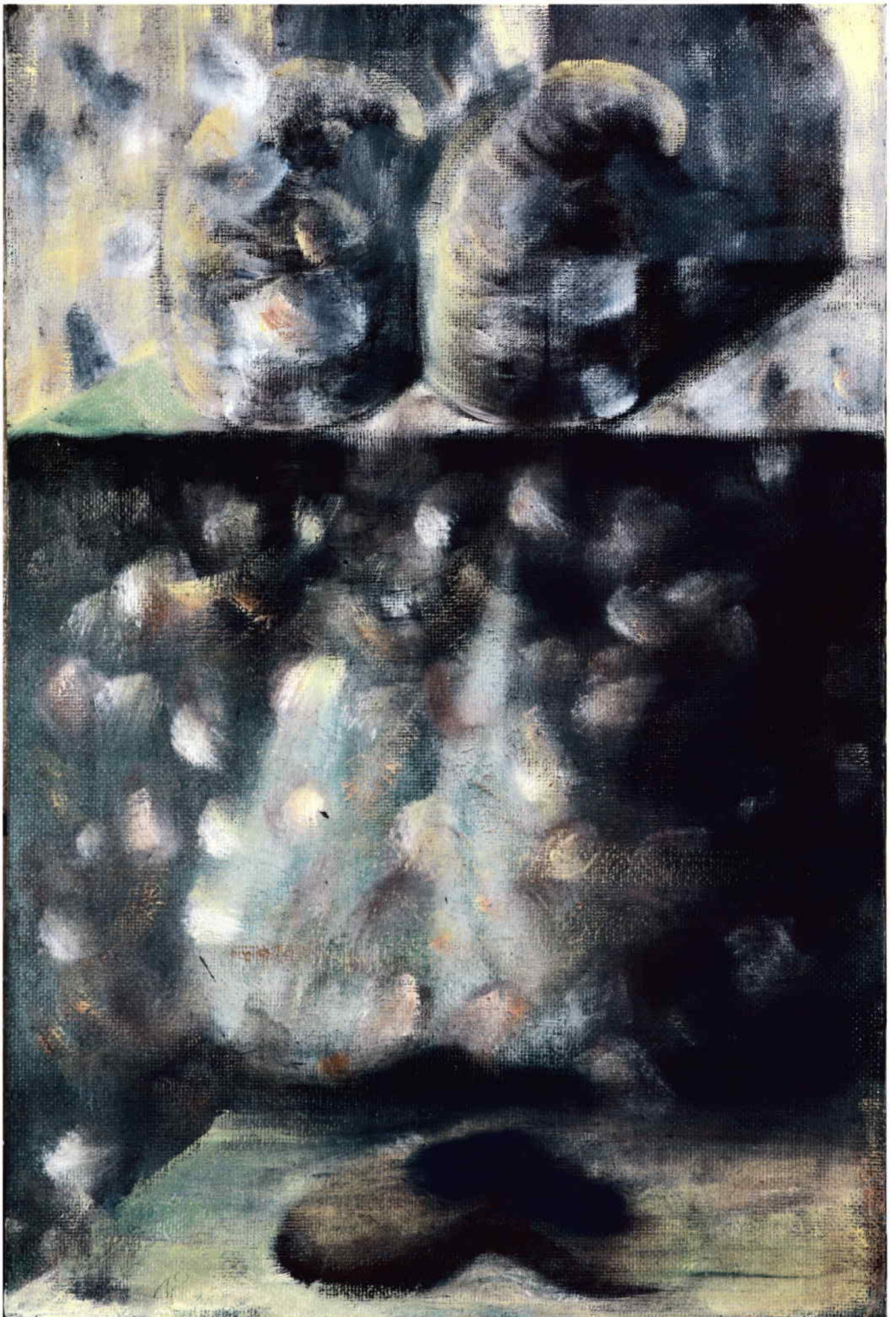
Děje se tak i v případě jeho nejnovější tvorby, kterou představuje v Magně. Fenomén hry se už zde však tolik jako v letech předchozích neváže k příběhům, ale spíše k samotnému malování. Přestože se i nadále jedná o obrazy figurativní, je v nich již narativní stránka poněkud potlačena ve prospěch jakési „mýtizace“ senzuačně emotivních a duchovních kvalit ryzí malby, která se i po formální stránce značně uvolňuje. Důraz kladený na světelně-barevné hodnoty obrazu vytváří zvláštní duchovní atmosféru, zářivé barevné prostředí, v němž se rozplývají, anebo se z něho vynořují figury, součástí krajinného prostředí, rozličné předmětné artefakty i jejich fragmenty. Autorovy nové obrazové kompozice, např. na téma včelí královny, ale třeba i noblesní zátiší s věcnými fragmenty (Švadlen, 2010), jakoby čerpaly podněty z krásného malování velkých mistrů starého i novějšího umění, s nimiž se autor v posledních letech setkává, a které vyhledává, v expozicích předních evropských galerií a muzeí umění. Vedle děl představitelů moderního a současného umění je mu například blízká i poesie malby velkých osobností italského quattrocenta nebo iluzivně-senzuační malba bratří van Eycků, ale třeba i věcnost barevně noblesních zátiší Chardinových, stejně jako světelná atmosféra interiérů Pierra Bonnarda. Pavel Preisner se vlastně s pozice dneška obrací ke svým velkým předchůdcům a svou fantaskní invenční tvorbou tak v aktuálních výtvarných souvislostech objevuje umělecké hodnoty blízké i vzdálenější minulosti.

Ludvík Ševeček

Galerie Magna, Bieblova 3, 702 00 Ostrava / výstava potrvá od 17.2. do 24.3.2010

Tento projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Šatna skřítků, 2009, olej na sololitu, 50 x 33 cm